

З огляду на те, що в сусідній країні нещодавно був зафіксований випадок ящуру, а в Україні ця хвороба не фіксувалась з 1988 року, просимо власників свійських тварин бути особливо уважними і здійснювати відповідні заходи, передбачені Інструкцією щодо профілактики та ліквідації захворювання тварин на ящур, затвердженої наказом Мінагрополітики від 07.08.2017 №431.

Ящур вражає широкий спектр тварин: велику рогату худобу, свиней, овець, кіз, верблюдів, буйволів, яків, оленів, косуль, джейранів, сайгаків, турів, лосів, кабанів, антилоп, зебр, слонів, ведмедів та інших парнокопитних.

На ящур може хворіти людина.

Джерелом збудника інфекції є хворі тварини, які виділяють вірус зі слиною, обривками афтів, молоком, сечею, калом. Значну небезпеку щодо поширення ящуру становить незнезаражене молоко. Зараження ящуром відбувається внаслідок контакту з хворими тваринами, через контаміновані вірусом корми, одяг, взуття людей, м'ясні продукти, сировину тваринного походження, транспортні засоби, корм.

Механічні переносники вірусу є птахи, собаки, коти, гризуни, комахи, кліщі.

Клінічні ознаки та перебіг хвороби, Інкубаційний період триває 2 — 7 діб. Перебіг хвороби завжди гострий. У великої рогатої худоби при доброякісній формі першою ознакою хвороби є погіршення апетиту. Через 2 — 3 доби на слизовій оболонці ротової порожнини, язика, крилах носа, носовому дзеркальці з'являються міхурці (афти). При злоякісній формі порушуються функції серцево-судинної системи, слабкість, клонічні судоми, пригнічення, задишка. Ця форма ящуру зумовлює дуже високу летальність.

У телят до 2-місячного віку ящур виявляється у безафтозній формі, характеризується явищами геморагічного гастроентериту, сепсису та міокардитом.

У овець слинотечі не буває, частіше уражаються кінцівки й вим'я. Ягнята хворіють в безафтозній формі, з ураженням ЦНС. У кіз уражається ротова порожнина й кінцівки. Хворі тварини більше лежать, кульгають. Салівація виражена слабо.

Ящурні ураження на п'ятачку та копитцях свиней. У свиней ящур супроводжується гарячкою, зниженням апетиту, афтозно-ерозійними ураженнями вінчика, ратиць, утворенням афтів на п'ятачку та вимені. У поросят перебіг хвороби злоякісний. Гине до 60 — 80 % хворих поросят.